

**PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW**

Warszawa, 12 sierpnia 2022 r.

DIH-3.707.84.2022MB

DECYZJA DIH-III /106/2022

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2021 r., poz. 735 z późn. zm.), art. 1 ust. 3 oraz art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (Dz. U. z 2020 r., poz. 1706), po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego w przedmiocie odwołania od decyzji Wielkopolskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej w Poznaniu z dnia 23 maja 2022 r. (sygnatura: UH.8361.68.2022), na mocy której na przedsiębiorcę Zbigniewa Majtasa, prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą Zbigniew Majtas w Poznaniu, nałożono:

- 1) karę pieniężną w wysokości 1000 zł (słownie: jeden tysiąc złotych) wynikającą z art. 41 ustawy z dnia 4 października 2018 r. o produktach kosmetycznych (Dz.U. z 2018 r., poz. 2227 z późn.zm.) za udostępnienie na rynku, na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej produktów kosmetycznych po upływie daty minimalnej trwałości, co stanowi naruszenie art. 5 ww. ustawy;
- 2) karę pieniężną w wysokości 1000 zł (słownie: jeden tysiąc złotych) wynikającą z art. 36 ust. 1 ustawy o produktach kosmetycznych za udostępnienie na rynku, na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej produktów kosmetycznych bez oznakowania:
 - datą, do której dany produkt kosmetyczny, przechowywany w odpowiednich warunkach, zachowuje w pełni swoje pierwotne właściwości, a w szczególności pozostaje bezpieczny dla zdrowia ludzi w normalnych lub dających się przewidzieć warunkach stosowania („data minimalnej trwałości”),
 - ostrzeżeniem „Tylko do użytku profesjonalnego. Może powodować reakcje alergiczną.”,
 - określeniem „ingredients” poprzedzającym wykaz składników, co stanowi naruszenie art. 19 ust. 1 lit. ci d oraz g rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1223/2009 z dnia 30 listopada 2009 r. dotyczącego produktów kosmetycznych (Dz. Urz. UE L Nr 342, str. 59 z późn. zm.)

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów **utrzymuje ww. decyzję w mocy.**

Uzasadnienie

W dniach od 7 do 11 marca 2022 r. inspektorzy reprezentujący Wielkopolskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej, zwanego dalej: „Wielkopolskim WIIH” lub „organem pierwszej instancji”, przeprowadzili kontrolę w drogerii ... , należącej do przedsiębiorcy ... , zwanego dalej „stroną postępowania”, „przedsiębiorcą”.

Zgodnie z art. 48 ust. 11 pkt 1 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. Prawo przedsiębiorców (Dz.U. z 2021 r. poz. 162 z późn. zm.) (zwaney dalej: „Prawem przedsiębiorców”), nie dokonano zawiadomienia o zamiarze wszczęcia kontroli, ponieważ kontrolę przeprowadzono na podstawie bezpośrednio stosowanych przepisów prawa Unii Europejskiej.

W ramach postępowania kontrolnego inspektorzy sprawdzali prawidłowość oznakowania kosmetyków znajdujących się w ofercie przedsiębiorcy, m.in. w oparciu o przepisy:

- rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1223/2009 z dnia 30 listopada 2009 r. dotyczącego produktów kosmetycznych (Dz. Urz. UE L Nr 342, str. 59 ze zm.), zwane dalej: „rozporządzeniem dotyczącym produktów kosmetycznych” lub „rozporządzeniem 1223/2009”,
- ustawy z dnia 4 października 2018 r. o produktach kosmetycznych (Dz.U. z 2018 r. poz. 2227 z późn. zm.), dalej: „ustawą o produktach kosmetycznych”.

W toku kontroli poddano ocenie 11 partii produktów kosmetycznych, kwestionując:

- 1) lakier klasyczny Neonail Moments Plum 7078-7, GC1-7, 7,2 ml, kod EAN:5903274049919, nr partii 190919,
- 2) lakier klasyczny Neonail Moments Plum 7189-7, GC1-7, 7,2 ml, kod EAN:5903274051851, nr partii 270120,
- 3) lakier klasyczny Neonail Moments Plum 7080-7, GC1-7, 7,2 ml, kod EAN:5903274049933, nr partii 300120,
- 4) lakier klasyczny Neonail Moments Plum 7187-7, GC1-7, 7,2 ml, kod EAN:5903274051837, nr partii 280120,
- 5) lakier klasyczny Neonail Moments Plum 7081-7, GA1-7, 7,2 ml, kod EAN:5903274049940, nr partii 300120,
- 6) lakier klasyczny Neonail Moments Plum 7079-7, GC1-7, 7,2 ml, kod EAN:5903274049926, nr partii 300120,
- 7) lakier hybrydowy Neonail Plum 4807-7, 7,2 ml, kod EAN:5903274041098, nr partii 050719,
- 8) lakier do paznokci Ingrid Cosmetics nr 428 Estetic, 10 ml, kod EAN 5907619827323, nr partii 1290816,
- 9) lakier do paznokci Ingrid Cosmetics nr 548 Estetic, 10 ml, kod EAN 5901468921898, nr partii 700916,
- 10) lakier do paznokci Ingrid Cosmetics nr 539 Gloss gel, 7 ml, kod EAN 5901468921317, nr partii 1550616,
- 11) lakier do paznokci Ingrid Cosmetics nr 537 Gloss gel, 7 ml, kod EAN 5901468921294, nr partii 230216,

z uwagi na to, że 6 partii produktów kosmetycznych (pozycje 1-6) udostępniono do sprzedaży po upływie daty minimalnej trwałości, co stanowi naruszenie art. 5 ustawy o produktach kosmetycznych. Na 5 partiach produktów kosmetycznych (pozycje 7-11) stwierdzono brak podania informacji o terminie trwałości zawierającej miesiąc i rok albo dzień, miesiąc i rok, a także informacji o okresie, w jakim po otwarciu pojemnika produkt jest bezpieczny i może być stosowany bez szkody dla konsumenta, co stanowi naruszenie art. 19 ust. 1 lit. c rozporządzenia 1223/2009. Ponadto w 5 partiach produktów (pozycje 7-11) umieszczono wyłącznie symbol określony w załączniku VII pkt 3 do ww. rozporządzenia. Ponadto na jednym produkcie (pozycja 7) nie zamieszczono ostrzeżenia „Tylko do użytku profesjonalnego. Może powodować uczulenie”, wymaganego na podstawie załącznika nr III do rozporządzenia 1223/2009 – w związku z użyciem składnika „HEMA”, co stanowi naruszenie art. 19 ust. 1 lit. d ww. rozporządzenia. Dodatkowo ustalono, że na 4 partiach produktów (pozycje 8-11) wykazu składników nie poprzedzono określeniem „ingredients”, co stanowi naruszenie art. 19 ust. 1 lit. g ww. rozporządzenia.

Powyższe ustalenia udokumentowano w Protokole kontroli z 11 marca 2022 r. (nr akt kontroli: UH.8361.68.2022).

W dniu 25 kwietnia 2022 r. Wielkopolski WIIH, na podstawie art. 61 § 1 i § 4, w związku z art. 28 Kpa zawiadomił przedsiębiorcę ... , o wszczęciu z urzędu postępowania administracyjnego w sprawie nałożenia na ww. przedsiębiorcę kary pieniężnej za udostępnianie na rynku, na terenie Rzeczypospolitej Polskiej, produktów kosmetycznych po upływie daty minimalnej trwałości, co stanowi naruszenie art. 5 ustawy o produktach kosmetycznych, a także bez oznakowania:

- datą, do której dany produkt kosmetyczny, przechowywany w odpowiednich warunkach, zachowuje w pełni swoje pierwotne właściwości, a w szczególności pozostaje bezpieczny dla zdrowia ludzi w normalnych lub dających się przewidzieć warunkach stosowania („data minimalnej trwałości”),
- ostrzeżeniem „Tylko do użytku profesjonalnego. Może powodować reakcję alergiczną.”
- określeniem „ingredients” poprzedzającym wykaz składników,

co stanowi naruszenie art. 19 ust. 1 lit. c, d oraz g rozporządzenia 1223/2009.

Jednocześnie poinformowano, że zgodnie z art. 10 Kpa przedsiębiorcy jako stronie w prowadzonym postępowaniu przysługuje prawo do brania czynnego udziału w każdym stadium postępowania, a w szczególności wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i zapoznania się ze zgromadzonymi w tej sprawie materiałami.

W dniu 23 maja 2022 r. Wielkopolski WIIH wydał decyzję (sygn. UH.8361.68.2022), nakładającą na przedsiębiorcę ... :

- 1) karę pieniężną w wysokości 1000 zł (słownie: jeden tysiąc złotych) wynikającą z art. 41 ustawy z dnia 4 października 2018 r. o produktach kosmetycznych (Dz.U. z 2018 r., poz. 2227 z późn. zm.) za udostępnienie na rynku, na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej produktów kosmetycznych po upływie daty minimalnej trwałości, co stanowi naruszenie art. 5 ww. ustawy

- 2) karę pieniężną w wysokości 1000 zł (słownie: jeden tysiąc złotych) wynikająca z art. 36 ust. 1 ustawy o produktach kosmetycznych za udostępnienie na rynku, na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej produktów kosmetycznych bez oznakowania:
- datą, do której dany produkt kosmetyczny, przechowywany w odpowiednich warunkach, zachowuje w pełni swoje pierwotne właściwości, a w szczególności pozostaje bezpieczny dla zdrowia ludzi w normalnych lub dających się przewidzieć warunkach stosowania („data minimalnej trwałości”),
 - ostrzeżeniem „Tylko do użytku profesjonalnego. Może powodować reakcje alergiczne.”,
 - określeniem „ingredients” poprzedzającym wykaz składników,

co stanowi naruszenie art. 19 ust. 1 lit. ci d oraz g rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1223/2009 z dnia 30 listopada 2009 r. dotyczącego produktów kosmetycznych (Dz. Urz. UE L Nr 342, str. 59 z późn. zm.).

Decyzja została odebrana przez Stronę 25 maja 2022 r.

W dniu 13 czerwca 2022 r. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (zwany dalej: „Prezesem UOKiK” bądź „organem drugiej instancji”) otrzymał za pośrednictwem Wielkopolskiego WIIH odwołanie z dnia 2 czerwca 2022 r. przedsiębiorcy ... od ww. decyzji. Strona w odwołaniu poinformowała, że nie zgadza się z wymierzoną karą pieniężną w wysokości 2000 zł i wniosła o łagodniejsze podejście do problemu wymierzonej kary.

Pismem z 21 czerwca 2022 r. Prezes UOKiK poinformował przedsiębiorcę ... o toczącym się postępowaniu administracyjnym w sprawie odwołania od ww. decyzji Wielkopolskiego WIIH z 23 maja 2022 r. oraz o przysługującym mu prawie do zapoznania się z aktami sprawy i wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów.

Strona nie skorzystała z przysługujących jej uprawnień.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów ustalił i stwierdził.

Istotą postępowania odwoławczego jest ponowne rozpoznanie i rozstrzygnięcie tożsamej przedmiotowo i podmiotowo sprawy administracyjnej w granicach wyznaczonych rozstrzygnięciem decyzji organu pierwszej instancji. W toku postępowania organ odwoławczy dokonuje oceny, czy odwołanie strony jest uzasadnione oraz sprawdza, czy wydana decyzja była prawidłowa.

Stosownie do art. 5 ust. 2 ustawy o Inspekcji Handlowej, w sprawach związanych z wykonywaniem zadań i kompetencji Inspekcji, organem właściwym jest wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów jest organem wyższego stopnia i w związku z powyższym, w ramach nadzoru, jest uprawniony do przeprowadzenia niniejszego postępowania.

Przepisy rozporządzenia 1223/2009 w art. 6 wskazują, że dystrybutorzy w ramach swojej działalności podczas udostępniania produktu kosmetycznego na rynku działają z należytą starannością w odniesieniu do obowiązujących wymogów. Zgodnie z art. 6 ust. 2

rozporządzenia 1223/2009, przed udostępnieniem produktu kosmetycznego na rynku dystrybutorzy sprawdzają, czy:

- podane są informacje dotyczące oznakowania określone w art. 19 ust. 1 lit. a), e) i g) oraz w art. 19 ust. 3 i 4;
- spełnione są wymogi językowe określone w art. 19 ust. 5;
- nie upłynęła data minimalnej trwałości, o ile ma ona zastosowanie na mocy art. 19 ust. 1 (lit. c).

Ponadto zgodnie art. 6 ust. 3 ww. rozporządzenia, jeżeli dystrybutorzy uznają lub mają powody sądzić, że:

- dany produkt kosmetyczny nie jest zgodny z wymogami przewidzianymi w niniejszym rozporządzeniu, nie udostępniają produktu na rynku, dopóki nie zostanie on dostosowany do obowiązujących wymogów;
- produkt kosmetyczny, który udostępnili na rynku, nie jest zgodny z niniejszym rozporządzeniem, zapewniają przyjęcie środków naprawczych niezbędnych do dostosowania tego produktu, wycofania go z rynku lub wycofania od użytkowników końcowych, w razie potrzeby.

W myśl art. 2 ust. 1 lit. e i g ww. rozporządzenia „dystrybutor” oznacza każdą osobę fizyczną lub prawną w łańcuchu dostaw, niebędącą producentem ani importerem, która udostępnia produkt kosmetyczny na rynku Wspólnoty, natomiast „udostępnianie na rynku” oznacza każde odpłatne lub nieodpłatne dostarczanie produktu kosmetycznego na rynek Wspólnoty do celów dystrybucji, konsumpcji lub stosowania, w ramach działalności handlowej.

Zgodnie z art. 19 ust. 1 rozporządzenia 1223/2009, na rynku udostępniane są wyłącznie produkty kosmetyczne, na których pojemnikach i opakowaniach zewnętrznych znajdują się nieusuwalne, łatwe do odczytania i widoczne informacje, tj:

- imię i nazwisko lub zarejestrowana firma oraz adres osoby odpowiedzialnej
- nominalna zawartość w momencie pakowania, wyrażona w jednostkach masy lub objętości
- data minimalnej trwałości, tj.: data, do której dany produkt kosmetyczny, przechowywany w odpowiednich warunkach, zachowuje w pełni swoje pierwotne właściwości,
- szczególne środki ostrożności, których należy przestrzegać podczas stosowania
- numer partii produktu lub oznaczenia pozwalające na identyfikację produktu kosmetycznego
- funkcja produktu kosmetycznego
- wykaz składników poprzedzony określeniem „ingredients”.

Ponadto, jak wskazuje art. 19 ust. 2 jeżeli ze względów praktycznych nie jest możliwe zamieszczenie, w opisany sposób, informacji dotyczących środki ostrożności, których należy przestrzegać podczas stosowania oraz wykazu składników, stosuje się następujące zasady:

- informacje umieszcza się na załączonej lub doczepionej ulotce, etykiecie, taśmie, metce lub karcie;
- jeżeli jest to możliwe ze względów praktycznych, odniesienie do wspomnianych informacji podaje się w postaci informacji skróconej lub symbolu podanego w załączniku VII pkt 1. W wypadku informacji dotyczących szczególnych środków ostrożności, których należy przestrzegać podczas stosowania produktu kosmetycznego, symbol ten musi być umieszczony na pojemniku lub opakowaniu zewnętrznym, a w wypadku wykazu składników na opakowaniu zewnętrznym.

Zgodnie z art. 36 ust. 1 ustawy o produktach kosmetycznych, kto wprowadza do obrotu lub udostępnia na rynku produkt kosmetyczny bez spełnienia wymogów w zakresie oznakowania, o których mowa w art. 19 ust. 1-3, 5 i 6 rozporządzenia nr 1223/2009, podlega karze pieniężnej w wysokości do 70 000 zł.

Przepis art. 46 ust. 1 pkt 2 ustawy o produktach kosmetycznych nakazuje zatem wojewódzkiemu inspektorowi Inspekcji Handlowej nałożyć karę pieniężną na podmiot, który udostępnia na rynku produkt kosmetyczny bez spełnienia wymogów w zakresie oznakowania, choćby naruszenie prawa miało charakter jednostkowy, a w trakcie kontroli przystąpiono do wykonywania zaleceń inspektorów i na dzień wszczęcia postępowania wszystkie nieprawidłowości były wyeliminowane.

Wielkopolski WIIH właściwie stwierdził, że w niniejszej sprawie za udostępnianie na rynku, na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej produktów kosmetycznych niespełniających wymagań, tj: po upływie daty minimalnej trwałości oraz za udostępnianie produktów kosmetycznych bez oznakowania datą minimalnej trwałości, ostrzeżeniem „Tylko do użytku profesjonalnego. Może powodować reakcję alergiczną” oraz bez określenia „ingredients” poprzedzającego wykaz składników, odpowiada na mocy art. 6 rozporządzenia 1223/2009 skontrolowany przedsiębiorca

W złożonym odwołaniu strona nie zgodziła się z decyzją Wielkopolskiego WIIH i wniosła o łagodniejsze podejście do wysokości wymierzonej kary. Strona nie zakwestionowała faktu udostępniania przez nią na rynku produktów kosmetycznych po upływie daty minimalnej trwałości i w związku z tym nałożenia na nią kary administracyjnej. Nie zgadza się natomiast z wysokością tej kary, tj. 1000 zł. Strona podniosła, że z uwagi na dużą liczbę produktów oferowanych przez nią do sprzedaży oraz problemami zdrowotnymi nie jest w stanie wszystkiego dopilnować, w tym przestrzegania terminów trwałości. Strona podkreśliła dodatkowo, że kontrola Inspekcji Handlowej miała miejsce zaraz po przymusowej kwarantannie, na którą został skierowany przedsiębiorca jak i jego pracownicy, co miało wpływ na stwierdzone w toku kontroli zaniedbania.

Odnosząc się do powyższego argumentu Prezes UOKiK wskazuje, że po analizie całokształtu materiału dowodowego organ nie ma wątpliwości, że przedsiębiorca nie wywiązał się z nałożonych na niego obowiązków, co w konsekwencji spowodowało, że na rynku udostępnianych było przez niego 6 partii produktów kosmetycznych po upływie daty minimalnej trwałości. Sam przedsiębiorca, nie kwestionuje w odwołaniu ustaleń faktycznych

a jedynie wskazuje, że jego zdaniem wysokość nałożonej kary pieniężnej jest za wysoka i wnioskuję o łagodniejszą karę.

Prezes UOKiK zauważa, że w toku kontroli stwierdzono, że przedsiębiorca ... udostępniał lakiery do paznokci, których data minimalnej trwałości upłynęła od 3 do nawet 5 miesięcy wcześniej. W ocenie zarówno organu pierwszej, jak i drugiej instancji oferowanie do sprzedaży przeterminowanych produktów kosmetycznych stwarza dla konsumentów użytkujących dany produkt realne zagrożenie zdrowia i życia. Jednym z głównych celów nałożenia na przedsiębiorców obowiązków określonych w rozporządzeniu 1223/2009 jest wzmocnienie szeroko pojętej ochrony konsumenta oraz osiągnięcie wysokiego poziomu ochrony zdrowia ludzi. Dlatego też przepisy ww. rozporządzenia w bardzo szczegółowy sposób określiły obowiązki nakładane na przedsiębiorców, zarówno produkujących, jak również i tych udostępniających produkty kosmetyczne konsumentom. Prezes UOKiK podkreśla, że niedopuszczalne jest udostępnianie produktów kosmetycznych po upływie daty minimalnej trwałości. Zachowanie takie stwarza realne zagrożenie zdrowia i życia konsumentów. Producent określając dla produktu kosmetycznego datę minimalnej trwałości zapewnia, że produkt jest bezpieczny jedynie do tej daty, natomiast nie gwarantuje, że po jej upływie nie wystąpi reakcja niepożądana.

Podsumowując Prezes UOKiK odnosząc się do wysokości kary w wysokości 1000 zł, nałożonej na podstawie art. 41 ww. ustawy, zgodnie z którym wprowadzanie do obrotu lub udostępnianie na rynku produktu kosmetycznego po upływie daty minimalnej trwałości, podlega karze pieniężnej w wysokości do 50 000 zł, Prezes UOKiK nie widzi podstaw do jej obniżenia. Organ drugiej instancji, po analizie stwierdzonych nieprawidłowości oraz poszczególnych kryteriów wymierzania administracyjnych kar pieniężnych, o których mowa w art. 189 lit. d Kpa uznał, że wysokość kary wymierzonej przez Wielkopolskiego WIIH, została określona właściwie w dolnej granicy przewidzianej prawem, jednocześnie jest kwotą optymalną realizującą zasady skutecznej, proporcjonalnej i odstraszałającej kary.

Ponadto w odwołaniu od decyzji Wielkopolskiego WIIH przedsiębiorca ... w całości zakwestionował zasadność i wysokość kary nałożonej na niego na podstawie art. 36 ust. 1 ustawy o produktach kosmetycznych. Jego zdaniem oznakowanie produktów kosmetycznych ostrzeżeniami wymaganymi na podstawie rozporządzenia 1223/2009 leży po stronie producenta i powinno być wymagane od niego. Podkreślił, że to producent zgłasza produkt do urzędu wraz z informacją co będzie na etykiecie, a urząd wydaje zgodę, dystrybutor zaś nie ma wpływu na treść informacji na etykietach. W ocenie strony sprzedawca nie ma takiej wiedzy, co powinno być umieszczone na produkcie i jego opakowaniu. Dodatkowo strona zwróciła uwagę, że zwrot „ingredients” jest obcym słowem i w jej ocenie nie poprzedzenie wykazu składników tym zwrotem nie zmienia składu produktu. Ponadto strona podkreśliła, że mając w ofercie „15000 tys.” produktów oraz dostawy dziennie nie jest w stanie obejrzeć każdy z nich, ani „wiedzieć czy ma jakieś słowo które powinno być”.

Prezes UOKiK nie zgadzając się z powyższą argumentacją strony, podkreśla, że nieznanie obowiązujących przepisów prawa nie zwalnia w żadnym wypadku przedsiębiorcy z ich przestrzegania. Art. 6 rozporządzenia 1223/2009 w jasny sposób

precyzuje obowiązek dystrybutora, którym jest przedsiębiorca ... , w zakresie weryfikacji udostępnianych na rynku produktów kosmetycznych, tj. między innymi czy na produkcie kosmetycznym zamieszczone zostały wszystkie informacje dotyczące oznakowania określone w art. 19 ust. 1 lit. a), e) i g) oraz w art. 19 ust. 3 i 4 rozporządzenia 1223/2009 oraz czy nie upłynęła data minimalnej trwałości. Ponadto Prezes UOKiK zwraca uwagę, że zgodnie z art. 6 ust. 3 ww. rozporządzenia, jeśli dystrybutor uzna, że dany produkt kosmetyczny nie jest zgodny z wymogami przewidzianymi w rozporządzeniu 1223/2009, nie udostępnia tego produktu na rynku, dopóki nie zostanie on dostosowany do obowiązujących wymogów. Jeśli natomiast produkt został już udostępniony na rynku, dystrybutor jest zobowiązany podjąć niezwłoczne środki naprawcze w zakresie dostosowania zgodności produktu kosmetycznego do obowiązujących przepisów prawa, co powinno być powiązane z ich czasowym lub trwałym wycofaniem z obrotu.

Prezes UOKiK ponownie podkreśla, że jednym z głównych celów nałożenia na przedsiębiorców obowiązków zawartych w ww. rozporządzeniu, jest wzmocnienie szeroko pojętej ochrony konsumenta oraz osiągnięcie wysokiego poziomu ochrony zdrowia ludzi. Dlatego też przepisy rozporządzenia w sposób bardzo szczegółowy określiły obowiązki nakładane na przedsiębiorców, nie tylko na tych co produkują i wprowadzają na rynek, ale też na przedsiębiorców, którzy udostępniają konsumentom produkty kosmetyczne (dystrybutorów). W opinii Prezesa UOKiK przekazanie wszystkich informacji, w sposób zgodny z obowiązującymi przepisami, pozwala na zapewnienie bezpieczeństwa konsumentów, co w niniejszej sprawie nie miało miejsca. Jak ustalono w toku kontroli na 4 partiach produktów wykazu składników nie poprzedzono określeniem „ingredients”, co stanowi naruszenie art. 19 ust. 1 lit. g rozporządzenia 1223/2009. Natomiast na 5 partiach produktów kosmetycznych brak było informacji o terminie trwałości (wskazujących miesiąc i rok albo dzień, lub miesiąc i rok, lub informacji o okresie, w jakim po otwarciu pojemnika produkt jest bezpieczny i może być stosowany bez szkody dla konsumenta), co stanowi naruszenie art. 19 ust. 1 lit. c rozporządzenia 1223/2009. Na produktach tych umieszczono wyłącznie symbol określony w załączniku VII pkt 3 do ww. rozporządzenia. Organ drugiej instancji zaznacza, że zgodnie z ww. rozporządzeniem wskazanie daty minimalnej trwałości nie jest obowiązkowe w przypadku produktów kosmetycznych o minimalnej trwałości dłuższej niż 30 miesięcy. Wtedy konsumenci powinni być poinformowani o okresie po otwarciu, w którym produkt może być stosowany bez szkody dla nich. Informacja ta powinna zawierać symbol określony w załączniku VII pkt 2 ww. rozporządzenia oraz wspomniany okres (w miesiącach lub latach). Wskazań dotyczących okresu przydatności do użycia produktów kosmetycznych można zgodnie z zapisami rozporządzenia 1223/2009 nie umieszczać jedynie w przypadkach, gdy pojęcie trwałości po otwarciu nie ma zastosowania, to znaczy w przypadku produktów jednorazowych, produktów dla których nie istnieje ryzyko zepsucia lub których się nie otwiera. Produkty zakwestionowane w drogerii ... , należące do przedsiębiorcy ..., z uwagi na brak informacji o terminie trwałości zawierającej miesiąc i rok albo dzień, miesiąc i rok, a także informacji o okresie, w jakim po otwarciu pojemnika produkt jest bezpieczny i może być stosowany bez szkody dla konsumenta nie spełniają tych kryteriów.

Prezes UOKiK wskazuje, że obowiązkiem dystrybutorów jest działanie z należytą starannością w odniesieniu do obowiązujących wymogów, w związku z czym przed udostępnieniem produktu kosmetycznego na rynku konieczne jest sprawdzenie opakowania i zweryfikowanie, czy na etykietach znajdują się wymagane informacje. Kontrolowany jako profesjonalista ma obowiązek znajomości i stosowania powszechnie obowiązującego prawa w zakresie prowadzonej przez niego działalności. W ocenie organu drugiej instancji strona nie działała z należytą starannością. Gdyby przedsiębiorca jeszcze przed udostępnieniem wyrobów do sprzedaży dokonał oceny zgodności oznakowania kosmetyku z wymaganiami, tj. podjął odpowiednie działania zgodnie z art. 6 ust. 2 rozporządzenia 1223/2009, Inspekcja Handlowa nie stwierdziłaby naruszenia przepisów prawa w toku podejmowanych działań kontrolnych.

Organ drugiej instancji wskazuje, że przepisy ustawy o produktach kosmetycznych stanowią, iż wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej nakłada, za brak właściwego oznakowania karę pieniężną w wysokości do 70 000 zł. Wymierzając sankcję w tym zakresie posługuje się przy tym swobodnym uznaniem w granicach określonych prawem kryteriów. Wielkopolski WIIH, po dokonaniu oceny stwierdzonych nieprawidłowości ustalił wysokość kary pieniężnej w dolnej granicy przewidzianej prawem. Biorąc więc pod uwagę maksymalny pułap sankcji, jaką mógł zastosować Wielkopolski WIIH, kara w wysokości 1000 zł jest, w ocenie Prezesa UOKiK, odpowiednią i zastosowaną prawidłowo, z uwzględnieniem ustawowych kryteriów nałożenia sankcji.

Prezes UOKiK podkreśla, że cechą charakterystyczną sankcji administracyjnej, a taką właśnie jest kara pieniężna nakładana na podstawie przepisów ustawy o produktach kosmetycznych, jest jej automatyczne stosowanie wobec podmiotu ponoszącego przypisaną mu obiektywną odpowiedzialność za naruszenie ciężących na nim obowiązków. Samo zaś stwierdzenie – udowodnienie faktu udostępniania produktów kosmetyczny po upływie daty minimalnej trwałości jest wystarczającą przesłanką do nałożenia kary pieniężnej. Nie ma przy tym znaczenia czy niedopełnienie obowiązku nastąpiło z winy (umyślnej czy nieumyślnej) danego podmiotu, czy też nie. Dodatkowo wskazać należy, że ustawa nie przewiduje możliwości badania przez organ Inspekcji Handlowej istnienia winy (problemy zdrowotne, duża liczba oferowanych produktów), bądź jej braku po stronie podmiotu, u którego ujawniono nieprawidłowości. Zatem samo stwierdzenie w wyniku kontroli, że określony podmiot nie zrealizował ciężącego na nim obowiązku ustawowego powoduje konieczność nałożenia kary pieniężnej, która jest karą administracyjną.

Skuteczność kary przejawia się w możliwości jej nałożenia i wyegzekwowania. Żeby kara była odstraszająca, jej wysokość powinna być dotkliwa dla przedsiębiorcy. Kara nałożona na podmiot musi także spełniać funkcję prewencyjną oraz dyscyplinująco-represyjną, tj. być ostrzeżeniem dla przedsiębiorcy, mającym na celu niedopuszczenie do powstania nieprawidłowości w przyszłości. Wymierzona kara powinna być przy tym proporcjonalna, to jest właściwa do osiągnięcia zakładanego celu.

Prezes UOKiK, po przeanalizowaniu sprawy, podobnie jak organ pierwszej instancji nie widzi podstaw do odstąpienia od wymierzenia kary na podstawie art. 189f § 1pkt 1 Kpa. Okoliczności i waga naruszenia prawa nie budzą wątpliwości, co do istnienia przesłanek faktycznych uzasadniających nałożenie kary pieniężnej. Strona udostępniała na rynku produkty kosmetyczne po upływie daty trwałości, co stanowi naruszenie art. 5 ustawy o produktach kosmetycznych oraz nie dopełniła obowiązków nałożonych na nią przepisami rozporządzenia 1223/2009 udostępniając produkty kosmetyczne bez wymaganego oznakowania, w związku z czym nie można uznać, że waga naruszenia prawa była znikoma, a tym samym przesłanka pierwsza nie została spełniona. Obowiązkiem dystrybutora przed udostępnieniem produktu kosmetycznego na rynku, jest sprawdzenie czy podane zostały informacje ww. rozporządzenia, czego kontrolowany nie uczynił, a konsekwencją czego są stwierdzone nieprawidłowości.

Za spełnioną można uznać natomiast przesłankę dotyczącą zaprzestania naruszenia, gdyż strona dopiero w wyniku ustaleń kontroli podjęła dobrowolne działania mające na celu usunięcie stwierdzonych nieprawidłowości. Przesłanki te, jednak muszą być spełnione łącznie.

Nie została spełniona również przesłanka z pkt 2 art. 189f § 1, ponieważ nie była wydana przez inny uprawniony organ administracji publicznej prawomocna decyzja nakładająca na stronę za to samo zachowanie karę pieniężną, jak również strona nie została prawomocnie ukarana za wykroczenie lub wykroczenie skarbowe, czy też prawomocnie skazana za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe, a kara ta spełniałaby cele, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna.

Po przeprowadzeniu analizy zebranych materiałów dowodowych, Prezes UOKiK stwierdza, że ustalenia kontroli przeprowadzonej przez Wielkopolskiego WIIH dały podstawę do stwierdzenia, że przedsiębiorca ... , naruszył art. 5 ustawy o produktach kosmetycznych oraz art. 19 ust. 1 lit. c, d oraz g rozporządzenia 1223/2009, co dało podstawę do nałożenia administracyjnej kary pieniężnej na podstawie art. 36 ust. 1 oraz art. 41 ustawy o produktach kosmetycznych.

Ponadto Prezes UOKiK wskazuje, że organ pierwszej instancji wymierzając karę pieniężną właściwie zmiarkował jej wysokość uwzględniając przesłanki wymiaru kary określone w art. 189d Kpa, takie jak: waga i okoliczności naruszenia prawa, częstotliwość niedopełniania obowiązków w przeszłości, uprzednie ukaranie za to samo zachowanie, stopień przyczynienia się strony do powstania naruszenia prawa, a także działania podjęte przez stronę dobrowolnie w celu uniknięcia skutków naruszenia prawa.

Mając powyższe na uwadze organ drugiej instancji nie znalazł podstaw do zmniejszenia kary pieniężnej nałożonej na stronę decyzją Wielkopolskiego WIIH z dnia 23 maja 2022 r. (sygnatura: UH.8361.68.2022).

Jednocześnie odnosząc się do wskazanej w odwołaniu złej sytuacji finansowej strony, Prezes UOKiK informuje, że zgodnie z art. 189k Kpa § 1 organ administracji publicznej, który nałożył administracyjną karę pieniężną tj. Wielkopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej, na wniosek strony, w przypadkach uzasadnionych ważnym interesem publicznym lub ważnym interesem strony, może udzielić ulg w wykonaniu administracyjnej kary pieniężnej przez:

- 1) odroczenie terminu wykonania administracyjnej kary pieniężnej lub rozłożenie jej na raty;
- 2) odroczenie terminu wykonania zaległej administracyjnej kary pieniężnej lub rozłożenie jej na raty;
- 3) umorzenie administracyjnej kary pieniężnej w całości lub części;
- 4) umorzenie odsetek za zwłokę w całości lub części.

Niniejsze uprawnienie przysługuje stronie po tym, jak decyzja w niniejszej sprawie stanie się ostateczna.

Zgodnie z art. 138 § 1 pkt 1 Kpa organ odwoławczy wydaje decyzję, w której utrzymuje zaskarżoną decyzję w mocy. Należy przy tym podkreślić, że utrzymanie w mocy zaskarżonej decyzji jest konsekwencją dokonania przez organ drugiej instancji oceny, że decyzja organu pierwszej instancji była prawidłowa i co do istoty sprawy identyczna, jak decyzja podjęta przez organ drugiej instancji. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów przychylił się tym samym do ustaleń poczynionych w toku postępowania przez organ pierwszej instancji oraz uznał, iż Wielkopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej zasadnie nałożył na przedsiębiorcę ...

- 1) karę pieniężną w wysokości 1000 zł (słownie: jeden tysiąc złotych) wynikającą z art. 41 ustawy z dnia 4 października 2018 r. o produktach kosmetycznych (Dz.U. z 2018r., poz. 2227 z późn. zm) za udostępnienie na rynku, na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej produktów kosmetycznych po upływie daty minimalnej trwałości, co stanowi naruszenie art. 5 ww. ustawy

oraz

- 2) karę pieniężną w wysokości 1000 zł (słownie: jeden tysiąc złotych) wynikająca z art. 36 ust. 1 ustawy o produktach kosmetycznych za udostępnienie na rynku, na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej produktów kosmetycznych bez oznakowania:
 - datą, do której dany produkt kosmetyczny, przechowywany w odpowiednich warunkach, zachowuje w pełni swoje pierwotne właściwości, a w szczególności pozostaje bezpieczny dla zdrowia ludzi w normalnych lub dających się przewidzieć warunkach stosowania („data minimalnej trwałości”),
 - ostrzeżeniem „Tylko do użytku profesjonalnego. Może powodować reakcje alergiczne.”,
 - określeniem „ingredients” poprzedzającym wykaz składników,co stanowi naruszenie art. 19 ust. 1 lit. ci d oraz g rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1223/2009 z dnia 30 listopada 2009 r. dotyczącego produktów kosmetycznych (Dz. Urz. UE L Nr 342, str. 59 z późn. zm.).

Tym samym, decyzja Wielkopolskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej z dnia 23 maja 2022 r. (sygnatura akt UH.8361.68.2022), powinna pozostać w obrocie prawnym.

W związku z powyższym karę administracyjną należy wpłacić na rachunek wskazany w decyzji Wielkopolskiego WIIH w terminie 14 dni od dnia, kiedy decyzja o nałożeniu kary stała się ostateczna.

Biorąc powyższe pod uwagę, Prezes Urzędu Ochrony i Konkurencji i Konsumentów orzekł jak w sentencji.

Niniejsza decyzja jest ostateczna w trybie postępowania administracyjnego.

Pouczenie:

1. Decyzja jest ostateczna w toku instancji. W terminie 30 dni od jej doręczenia stronie przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Skargę należy wnieść za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, Pl. Powstańców Warszawy 1, 00-950 Warszawa.
2. Od skarg wszczynających postępowanie przed sądem administracyjnym od strony skarżącej pobierana jest opłata, tzw. wpis stosunkowy, zależny od wysokości należności pieniężnej objętej zaskarżonym aktem i wynosi:
 - 1) do 10.000 zł - 4 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 100 zł;
 - 2) ponad 10.000 zł do 50.000 zł - 3 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 400 zł;
 - 3) ponad 50.000 zł do 100.000 zł - 2 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 1.500 zł;
 - 4) ponad 100.000 zł - 1 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 2.000 zł i nie więcej niż 100.000 zł.
3. W przypadku wniesienia od niniejszej decyzji skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, strona ma możliwość ubiegania się o przyznanie prawa pomocy. Prawo pomocy może być przyznane stronie na wniosek złożony przed wszczęciem postępowania lub w toku postępowania sądowoadministracyjnego. Wniosek ten jest wolny od opłat sądowych. Wniosek o przyznanie prawa pomocy należy złożyć do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie.

4. Do należności pieniężnych w postaci kar pieniężnych nie uiszczonych w terminie stosuje się przepisy art. 189i ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2021 r. poz. 735 z późn. zm.).

Z up. Prezesa
Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów
Anna Janiszewska
Zastępca Dyrektora
Departamentu Inspekcji Handlowej
/podpisano elektronicznie/